

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1466/2020
24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Петровића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К број 39/18 од 15.07.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 590/20 од 08.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Петровића, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К број 39/18 од 15.07.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 590/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу К број 39/18 од 15.07.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 25.03.2018. године до 19.04.2018. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, као и да Основном јавном тужиоцу у Деспотовцу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 44.158,22 динара, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 264. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА и да ће се о њима одлучити накнадно посебим решњем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 590/20 од 08.10.2020. године одбијена је као неосноване жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Деспотовцу К број 39/18 од 15.07.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на исказу окривљеног АА који је дат пред ПС Деспотовац супротно члану 85. став 3. ЗКП, зато што на записницима на којима је окривљени саслушаван у полицији, нигде није унето да се окривљени изјаснио о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, тако да су ти записници незаконит доказ који је морао бити изузет, а побијане пресуде које се заснивају на овом доказу донете су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да су записници о саслушању окривљеног АА у полицији сачињени у свему у складу са одредбама ЗКП, (страна 2. став 5. другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наиме, окривљени АА је прописно упозорен од стране полиције у складу са чланом 68. ЗКП о својим правима и праву на браниоца, а окривљени се јасно изјаснио да своју одбрану жели самовољно и без присиле, да да у присуству браниоца који му је додељен по служеној дужности, а чињеница да на наведеним записницима није изричито констатована одредба члана 85. став 3. ЗКП ове записнике не чини незаконитим, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног – којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се указује да је суд одбио да изведе доказе предложене од стране одбране, а који су били у корист окривљеног, јер се оваквим наводима оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима суда, што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић